

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Jacques RICHARDI

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint de juliol del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000036/2015 seguida pel presumpte delicte major lesions doloses que han requerit tractament mèdic posterior a la primera assistència, contra S. A. C. S., nascut el dia 2 de novembre del 1962 a Valencia, fill de Julio i d'Ines, de nacionalitat espanyola, domiciliat a València, i defensat per la Lletrada Sra. Jéssica Obiols Obiols, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina Bailen Vila i acusació particular el Lletrat Sr. Xavier Sopena González, en nom i representació de R. V. R.; actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Jacques Richiardi.

RESULTANT PRIMER: Són fets provats que en data 22 d'agost del 2013, vers les 15.30 hores, el processat S. A. C. S., nascut el 2 de novembre del 1962, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, es trobava maniobrant el seu vehicle per la plaça de la Creu Blanca de la vila d'Escaldes-Engordany, per tal de treure'l de la plaça d'estacionament que ocupava, adonant-se de què un altre vehicle conduït per R. V. R. obstaculitzava el seu pas en trobar-se aturat per estacionar-se al seu torn.

Començant a impacientar-se i a accionar el clàxon del seu vehicle, el processat decidí baixar del mateix i dirigir-se vers l'altre vehicle, iniciant-se aleshores una discussió amb el conductor que derivà finalment en una altercació física sense que pugui esser determinat amb certesa el desenvolupament d'aquesta darrera.

En el marc de l'altercació física, R. V. R. patí fractura nasal comminuta enfonsada, fractura de la paret anterior i lateral del si maxil·lar dret, fractura axial de l'envà nasal a 1/3 mig amb oclusió de gairebé tota la fossa nasal dreta i fractura del marge incisal de les dents 11 i 41, havent requerit aquestes lesions tractament mèdic i quirúrgic per a la seva curació.

En l'informe medicoforense de data 17 d'octubre del 2014, el doctor Carles HERRERO VERNET ha qualificat el perjudici dolorós entre lleuger i moderat (2,5-3/7).

La CASS ha reclamat el reembossament de les prestacions mèdiques i econòmiques abonades per un import total de 2.484,30 €.

RESULTANT SEGON: Modificant el seu escrit de qualificació provisional pel que fa únicament la reclamació per la CASS en concepte de responsabilitat civil, el Ministeri Fiscal sosté que el processat va propinar a R. V. R. un violent cop de puny al nas quan estava assegut a l'interior del seu vehicle, i després de baixar d'aquest i la caiguda posterior d'ambdós al terra, va continuar agredint-lo, propinant-li diversos cops de puny al rostre fins que fou aturat per un testimoni, A. M. D. C. C..

Qualifica els fets com a constitutius del delict major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic posterior a la primera assistència tipificat a l'article 113.2 del Codi Penal del qual el processat és responsable penalment en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que li sigui imposada la pena d'un any de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, sol·licita que el processat indemnitzi a la CASS en l'import de 2.484,30 €.

A l'acte del judici oral, fa valdre que malgrat que existeixen versions contradictòries dels fets, la versió la més creïble és la de R. V. R., a saber un cop de puny al nas donat pel processat, compte tingut de la prova pericial practicada i del testimoniatge de l'agent de circulació sobre l'estat d'agressivitat i d'exaltació d'aquest darrer al moment de la seva intervenció.

RESULTANT TERCER: La representació lletrada de R. V. R., constituïda en acusació particular, s'adhereix a l'exposició dels fets del Ministeri Fiscal, a la seva qualificació jurídica i a la seva petició de pena.

En concepte de responsabilitat civil, reclama la condemna de S. A. C. S. al pagament de la suma de 5.000 € pel pretium doloris.

Sol·licita també la condemna de S. A. C. S. al pagament dels honoraris d'advocat segons l'import determinat en període d'execució de sentència.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals, sostenint que el metge forense ha deixat molt clar la producció de la lesió i que el seu patrocinat va tenir una actitud de defensa a tot moment.

RESULTANT QUART: La defensa del processat S. A. C. S. manifesta el seu desacord amb l'exposició dels fets i la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

Pretén per l'essencial que després haver proferit insults, R. V. R. va obrir la porta del seu vehicle i es va abalançar sobre el seu defensat, caient tots dos al terra i impactant el primer de cara contra aquesta, causa real de les seves lesions.

Fa valdre d'una part que no és possible que el seu defensat, persona dretana, hagi pogut colpejar R. V. R., assegut a la plaça del conductor, al costat dret de la seva cara, i d'altra part que el metge forense ha considerat les lesions patides per aquest compatibles amb una caiguda al terra.

Afegeix que A. M. D. C. C. no era present al moment dels fets i no va separar els interessats, subratllant que aquest testimoni ha fet declaracions en contradicció amb les de R. V. R. i les de l'agent de circulació amb carnet professional 7035.

Negant que el seu defensat hagi comès cap acte de naturalesa delictiva, sol·licita la seva absolució i conclou per conseqüent a la manca de responsabilitat civil.

Subsidiàriament, expressa el seu acord amb la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal però invoca la circumstància atenuant prevista a l'article 29.2 del Codi Penal d'haver contribuït l'ofès en una mesura significativa a la realització del fet típic, amb una acció o omissió, dolosa o culposa, i considera suficient la pena de tres mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

En concepte de responsabilitat civil, sosté d'una part que el Ministeri Fiscal només pot reclamar en nom i representació de la CASS la quantitat fixada en l'escrit de qualificació provisional, d'altra part que la reclamació efectuada per l'acusació particular no es pot admetre per haver estat presentada fora del termini previst a l'article 132 del Codi de Procediment Penal.

Més subsidiàriament, considera excessiva la quantitat reclamada pel pretium doloris i proposa una indemnització de 3.000 €.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals.

En concepte de responsabilitat civil, sol·licita la reducció de la indemnització de la CASS respecte a les peces dentals, fent valdre que el primer informe no es fa menció d'aquestes.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats no són legalment constitutius del delictes major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic posterior a la primera assistència tipificat a l'article 113.2 del Codi Penal.

En efecte, el Tribunal considera que no existeix una certesa absoluta sobre el desenvolupament de l'altercació física entre S. A. C. S. i R. V. R., i sobretot, el mecanisme de producció de les lesions patides a la cara per aquest darrer, de tal manera que el processat, beneficiari de la presumpció d'innocència, ha de ser absolt del delictes precitat, imputat pel Ministeri Fiscal i l'acusació particular.

En primer lloc, les versions dels fets presentades per S. A. C. S. i R. V. R., de manera constant, són totalment contradictòries; el processat nega haver exercit cap acte de violència voluntària i especialment haver donat un cop de puny a la cara de R. V. R. quan aquest estava assegut a la plaça del conductor del seu vehicle, sostenint que la causa de les seves lesions és l'impacte al terra de la seva cara degut a la caiguda consecutiva al fet que es va abalançar sobre ell; per la seva part, R. V. R. afirma que les lesions patides han estat ocasionades pel violent cop de puny propinat a la cara pel processat, abans que sortís del seu vehicle.

En segon lloc, M. J. C. G., esposa de S. A. C. S. que es trobava en el vehicle amb ell i la seva filla comuna i que no havia estat escoltada en el marc de la instrucció, ha confirmat íntegrament a la vista oral la versió del processat; i si és cert que de manera general, un tribunal ha de tenir en consideració, amb molta prudència, el testimoniatge d'una persona lligada de

manera pròxima a un processat, en el cas d'autes, el Tribunal ha pogut apreciar plenament el valor del testimoni, metge del seu estat, i de les seves declaracions.

En tercer lloc, A. M. D. C. C., testimoni invocat pel Ministeri Fiscal i per l'acusació particular, no ha comparegut a la vista oral, havent fet saber el dia 30 de març del 2016, posteriorment a la citació, la seva impossibilitat de comparèixer en raó de la seva absència del Principat a la data del 24 de maig; aquesta manca de compareixença ha prohibit l'exercici per la defensa del processat del dret previst a l'article 6. 3. d) del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, a interrogar aquest testimoni de càrrec; ara bé, A. M. D. C. C., pel qual tant S. A. C. S. com M. J. C. G. afirmen d'una part que no era present al moment dels fets, d'altra part que després la seva arribada al lloc d'aquests, l'han vist intercanviar unes paraules amb R. V. R., ha manifestat el 23 d'agost del 2013 davant el Servei de Policia *"... Vaig veure dues persones al terra, una que estava a sobre d'una altra estirada al terra panxa amunt, donant-li cops de puny. Veient la situació, vaig anar vers les dues persones i els vaig separar... Al cap d'uns instants, va arribar un agent de circulació de la parròquia que els va poder calmar i dialogar amb ells... La persona que estava a sobre de l'altra estirada al terra panxa amunt li tenia el genoll a sobre del pit i li anava donant contínuament cops de puny a la cara. Li va donar un mínim que jo hagi vist sis o sets cops de puny a la cara, donant-li amb molta força... La persona que estava estirada al terra es la que va ser traslladada a l'hospital en ambulància..."*, manifestacions confirmades el 6 de novembre del 2013 davant el batlle instructor, quan R. V. R. parla d'un cop de puny únic rebut a l'interior del seu vehicle i diu que va caure de genolls al terra i va agafar el seu agressor perquè no el colpegés més, sigui una versió contradictòria que no pot trobar una explicació coherent en la manca de record al·legada per aquest darrer (davant el Servei de Policia el 26 d'agost del 2013: *"Tinc que dir que tot el que va passar fora del vehicle, ho tinc borrós al meu cap ja que estava estabornit, no recordo tot i amb exactitud"*; davant el batlle instructor l'1 d'octubre del 2013: *"Afegeix que aquests fets que explica després de rebre el cop no els té molt clars"*; a la vista oral: *"no recordo si li dona més cops... veia tot borrós"*), essent increïble la manca total de record de sis o sets cops de puny a la cara; a més, el metge forense ha precisat que les

lesions presentades per S. A. C. S. al nivell del quadrant superior de la natja dreta (equimosi lineal, de disposició vertical i de 7x2,5 cm) i de la regió dorsal dreta de la columna vertebral (eritema de 5x2,5 cm dolorosa a la palpació) són compatibles amb la seva versió sobre una caiguda al terra d'esquena, situació contrària a la descrita pel testimoni.

En quart lloc, el metge forense ha indicat que si les lesions a la cara patides per R. V. R. són compatibles amb un cop de puny (essent observat pel Tribunal que aquest, assegut a la plaça del conductor, ha pogut rebre el cop a través de la finestra oberta del vehicle, després haver girat la cara), també són compatibles amb una caiguda al terra.

En cinquè lloc, no és possible de tirar una conclusió útil de l'estat d'agressivitat i d'exaltació de S. A. C. S. al moment de la intervenció de D. M. S., agent de circulació comunal amb carnet professional núm. 7035, podent explicar-se aquest estat per la situació viscuda en presència de la seva família i especialment per l'agressió il·legítima soferta per part de R. V. R. segons la versió del processat.

En darrer lloc, encara que des de la seva denuncia, R. V. R. ha manifestat que després el cop de puny rebut a la cara, va immediatament sagnar pel nas de forma molt abundant, no hi ha hagut cap verificació del Servei de Policia sobre el seu vehicle, necessàriament afectat per la hemorràgia al·legada, ni tampoc cap justificant produït per l'interessat.

Un dubte raonable existeix doncs sobre la realitat dels fets.

CONSIDERANT SEGON: A defecte de responsabilitat penal de S. A. C. S., no hi ha lloc a responsabilitat civil.

CONSIDERANT TERCER: De conformitat als articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, cal declarar d'ofici les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables en la causa, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

FALLEM: Que hem d'absoldre i absolem S. A. C. S. del delict major de lesions doloses que han requerit tractament mèdic posterior a la primera assistència, imputat pel Ministeri Fiscal i l'acusació particular,

Declarem d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.